

Otajstvo ženidbe

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U našem hodu koji čine kateheze o obitelji izravno dotičemo ljepotu kršćanske ženidbe. To nije jednostavna svečanost koja se održava u crkvi, s cvijećem, odjećom, fotografijama... Kršćanska je ženidba sakrament koji se događa u Crkvi, i koji također čini Crkvu, iz kojeg se rađa nova obiteljska zajednica.

To je ono što apostol Pavao sažima u svojoj poznatoj izreci: "Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu" (Ef 5, 32). Nadahnut Duhom Svetim Pavao tvrdi da je ljubav među supružnicima slika ljubavi između Krista i Crkve. Nezamislivo je to dostojanstvo! Ali je ono zapravo upisano u Božji naum stvaranja, i s Kristovom milošću bezbrojni kršćanski parovi, sa svojim ograničenjima, sa svojim grijesima, su ga ostvarili!

Govoreći o novom životu u Kristu, sveti Pavao kaže da su kršćani – svi – pozvani ljubiti jedni druge kao što je Krist njih ljubio, to jest "podložni... jedni drugima" (Ef 5, 21), što znači u služenju jedni drugima. I tu uvodi analogiju između para muž-žena i Krist-Crkva. Jasno da je riječ o nesavršenoj analogiji, ali moramo dokučiti njezin duhovni smisao koji je veoma uzvišen i revolucionaran, i istodobno jednostavan, dokučiv svakom muškarcu i ženi koji se uzdaju u Božju milost.

Muž, kaže Pavao, mora ljubiti suprugu "kao svoje tijelo" (Ef 5, 28); ljubiti je "kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju" (r. 25). Vi muževi koji ste prisutni ovdje shvaćate li to? Shvaćate li da trebate ljubiti svoju suprugu kao što Krist ljubi Crkvu? To nisu šale, već ozbiljne stvari! Plod toga radikalizma predanosti koja se traži od čovjeka, iz ljubavi prema ženi i zbog njezina dostojanstva, po Kristovu primjeru, mora da je bio golem u samoj kršćanskoj zajednici.

To sjeme evanđeoske novosti koje ponovno uspostavlja recipročnost predanosti i poštovanja polako je sazrijevalo u povijesti, ali je na kraju prevladalo.

Sakrament ženidbe veliki je čin vjere i ljubavi: svjedoči hrabrost vjerovanja u ljepotu Božjeg čina stvaranja i življenja te ljubavi koja tjera čovjeka uvijek ići dalje, dalje od samih sebe i dalje od same obitelji. Kršćanski poziv na bespridržajnu i bezgraničnu ljubav je ono što se, Kristovom milošću, nalazi u temelju također slobodnog pristanka koji čini ženidbu.

Sama Crkva potpuno je uključena u povijest svake kršćanske ženidbe: izgrađuje se u njezinim uspjesima i trpi u njezinim neuspjesima. No, moramo se ozbiljno zapitati: prihvaćamo li mi sami do kraja kao vjernici i pastiri također tu neraskidivu povezanost povijesti Krista i Crkve s poviješću ženidbe i ljudske obitelji? Jesmo li spremni preuzeti na sebe tu odgovornost, to jest da svaka ženidba ide putom one ljubavi kojom Krist ljubi Crkvu? Veliko je to!

U toj dubini otajstva stvorenja, prepoznatog i ponovno uspostavljenog u svojoj čistoći, otvara se jedan drugi veliki obzor koji karakterizira sakrament ženidbe. Odluka "ženiti se u Gospodinu" sadrži također misijsku dimenziju, koja znači imati u srcu raspoloživost biti posrednikom i prenositeljem Božjega blagoslova i Gospodinove

milosti za sve. Naime, kršćanski supružnici sudjeluju u misiji Crkve kao ženidbeni drugovi. A za to je potrebna hrabrost! Zato kada pozdravljam buduće mladence kažem: "Evo hrabrih ljudi", jer treba imati hrabrosti da se ljubi kao što Krist ljubi Crkvu.

Slavljenje sakramenta ne može izostaviti tu suodgovornost obiteljskog života prema velikom poslanju ljubavi Crkve. I tako se život Crkve svaki put obogaćuje ljepotom toga ženidbenog saveza, jednako kao što svaki put osiromašuje kada je ovaj nagrđen. Da bi svima ponudila darove vjere, ljubavi i nade, Crkva treba također hrabru vjernost supružnika milosti njihova sakramenta! Božji narod treba njihov svakodnevni hod vjere, u ljubavi i nadi, sa svim radostima i naporima koje taj hod sa sobom nosi u braku i obitelji.

Smjer je tako zacrtan jednom zasvagda, a taj smjer je ljubav: ljubi se kao što Bog ljubi, zauvijek. Krist se ne prestaje brinuti za Crkvu: ljubi je uvijek, čuva je uvijek, kao samoga sebe. Krist ne prestaje uklanjati s ljudskog lica ljage i bore svih vrsta. Dirljivo je i veoma lijepo to zračenje Božje snage i nježnosti koja se prenosi od bračnog para do bračnog para, od obitelji do obitelji. Ima pravo sveti Pavao: to je upravo "veliko otajstvo"! Muškarci i žene, koji su dovoljno hrabri da nose to blago u "glinenim posudama" našeg čovječtva, – ti muškarci i žene su tako hrabri! – nasušno su blago za Crkvu, pa i za sav svijet! Bog ih blagoslovio nebrojeno puta zbog toga!

Papin apel

Narednih će se dana u nekoliko glavnih gradova održati komemoracije povodom 70. obljetnice završetka II. svjetskog rata. Tim povodom povjeravam Gospodinu, po zagovoru Marije Kraljice mira, želju da svijet nauči iz pogrešaka iz prošlosti i da se u kontekstu također sadašnjih sukoba, koji se vode u nekim krajevima svijeta, svi odgovorni u društv